

[Ole Olsen]

Mens den internationale arbejdsdeling betyder en gevinst for landets økonomi, betyder en situation med arbejdsløshed et mindst lige så kontant tab. Skulle vi foretage en rationel afvejning, måtte vi veje disse to tendenser op mod hinanden. Det er endvidere langtfra klart, hvilke personer her i landet der har fordel af den internationale arbejdsdeling; det er nok sådan, at hvor det ikke er så stærkt til fordel for lønmodtagerne, er det i højere grad til fordel for andre.

Vi er ved valget af økonomiske virkemidler blevet konfronteret med den såkaldte indkomstpolitik; i modsætning til de traditionelle virkemidler skulle der angiveligt være tale om at påvirke indkomstdannelsen direkte. Om denne politik er virksom, kan man i bedste tilfælde sætte et stort spørgsmålstegn ved. Mig bekendt har dette økonomiske virkemiddel i intet tilfælde rundt om i verden på nogen måde overbevisende demonstreret, at det havde virkning. Dertil skal lægges, at der i praksis kun er tale om at holde lønmodtagernes løn nede.

I modsætning til indkomstpolitikken vil det være muligt at foretage en styring af landets økonomiske forhold ved, at vi anvender såkaldte selektive indgreb.

Vi kan ikke bruge told og kvantitative importrestriktioner – det forbyder vores traktater med forskellige udenlandske lande os – men vi må alligevel godt kunne gribe ind over for varer, der i det væsentlige importeres udefra. Indgrebene kan foretages, uden at vi sætter os ud over vore internationale forpligtelser. Sådanne indgreb vil direkte forbedre betalingsbalancen uden at have negative virkninger på beskæftigelsen.

Indgreb mod en vare som personbiler virker direkte på betalingsbalancen og indirekte fremmede for beskæftigelsen. Erstatning af de generelle økonomiske styringsmidler med mere selektive burde være en selvfølge. Dette gælder ikke blot for importen, men f. eks. også for kreditformidling og rentens højde.

Desværre er der adskillige partier her i salen, der vender sig mod disse virkemidler. Et godt eksempel er en selektiv sænkning af renten til eksporterhvervene. Nogle partier vil antagelig finde, at en sådan politik er en forfærdelig og ødelæggende gang socialisme, andre vil til gengæld mene, at der er tale om et tilskud til erhvervslivet; begge betragtningsmåder virker på mig som vanetænk-

ning, der forhindrer en styring, der er bedre i økonomisk forstand.

Vi kunne nævne adskillige andre ting som virkemidler, der faktisk kunne anvendes her i dag; det er hævet over enhver tvivl, at sådan noget som indgreb over for kapitalen med kapitalvindingsskat også ville hjælpe på betalingsbalancen.

Det centrale er, at hvis vi vil styre på en sådan måde, at virkningerne af krisen forsvinder, eller hvad man nu vil kalde det, er det nødvendigt at føre en sådan selektiv politik, men der er desværre ikke meget, der tyder på, at den nuværende regering er indstillet på det. Det var langt bedre, dengang den socialdemokratiske regering var en mindretalsregering, da kunne man dog komme til at tale med regeringen om at føre en selektiv økonomisk politik.

Jeg skal lige bemærke, at jeg blev meget overrasket over at høre hr. Askjær Jørgensen heroppe på talerstolen i dag. Nu skal jeg ikke gå for dybt ned i regnestykket med disse mange milliarder kroner, man blot kunne producere mere, en procent af nationalindkomsten, så skulle det nok hjælpe på økonomien. Jeg ved ikke, om hr. Askjær Jørgensen har sat sig ned og kigget lidt på, hvordan man stiller nationalregnskabet op. Man skulle forøge alle de forskellige poster, f. eks. også den løn, de ansatte får, for den går ind i nationalindkomsten, også avancer i detail- og engrosledet, som ligeledes går ind. Der går mangfoldige begreber ind i nationalindkomsten, som jeg i og for sig ikke tror hr. Askjær Jørgensen ønskede at forøge det med. Hr. Askjær Jørgensen skulle nok i stedet for se, hvor meget man skulle forøge, hvis det drejede sig om de produktive erhverv, så tror jeg, hr. Askjær Jørgensen ville finde, det var en enormt stor procent af de produktive erhverv, der skulle til, for at det kunne eksportere os ud af krisen.

Jørgen Jensen (DKP):

Det dagsordensforslag, der er fremsat af fremskridtspartiet, kan vi ikke støtte.

Et væsentligt og afgørende bidrag til en god løsning af overenskomstsituationen og sikring af beskæftigelsesforholdene var vel at fjerne den SV-regering, så vi har absolut ikke noget imod et valg, hvis det er det, der skal